

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครุพัลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนเอกชนมัธยมศึกษาภาคท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้ จากโรงเรียนเอกชนมัธยมศึกษาภาคท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร จำนวน 45 โรงเรียน โดย เป็นผู้บริหาร 90 คน ครุพัลศึกษา 91 คน ใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 181 ฉบับ ได้วันแบบสอบถาม ตามกลับคืน 170 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.92 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้ค่าที่ แล้วนำเสนอ ในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

- สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิปริญญาตรี แต่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา และมีประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปี ส่วนครุพัลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิปริญญาตรีทางพลศึกษา และมีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี
- สภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคท้องถิ่นในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียน 2,001-2,500 คน และมีครุพัลศึกษา 3-4 คน

3. การจัดโครงการต่าง ๆ ในโปรแกรมผลศึกษา โรงเรียนเอกชนมัธยมศึกษา คาಥอลิกในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนมีการจัดโครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน รองลงมาคือมีการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนักงานการ และโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษา

4. สภาพการจัดโครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนเอกชนมัธยมศึกษาคาಥอลิกในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนที่สอนในแต่ละคนมากกว่า 50 คน โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนในการสอนเป็นสี่ ใช้วิธีการสอนแบบอธิบายและสาธิต ครูผู้สอนทำโครงการสอนตลอดปี การศึกษาและเตรียมบันทึกการสอนเป็นรายลับดาหร์ ขณะเรียนนิวชาพลศึกษานักเรียนแต่งกายด้วยชุดพลศึกษาที่โรงเรียนกำหนด สภานักเรียนที่ที่ใช้สอนผลศึกษาในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ แต่มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอทุกกิจกรรม และใช้การวัดและประเมินผลการสอนนิวชาพลศึกษาโดยวิธีการสอบภาคปฏิบัติ

5. สภาพการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาಥอลิก ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จัดเฉพาะเทอมปลาย โดยใช้ช่วงเวลาตอนนักเรียน แล้วแข่งขันทั้งวันโดยคณะกรรมการเรียนในวันปกติ 1-2 วัน ใช้ระยะเวลาในการจัดภายใน 1 ภาคการศึกษา มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนที่เข้าแข่งขันเป็นสี่ โดยให้นักเรียนทุกคนมีลิฟท์เข้าแข่งขันและเข้าร่วมแข่งขันได้คนละไม่เกิน 2 ประเภท ส่วนประเภทกิจกรรมที่จัดแข่งขันจะเลือกจากกิจกรรมที่สอนในโรงเรียน มีการมอบเหรียญรางวัลให้แก่ผู้ชนะ ครูและบุคลากรอื่น ๆ ช่วยในการเป็นกรรมการดำเนินการและตัดสิน ส่วนบประมาณในการจัดได้จากเงินค่ากิจกรรมนักเรียน

6. สภาพการจัดโครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษาคาಥอลิกในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้นักกีฬามาจากการเบิดรับสมัครนักเรียนที่มีความสนใจทั่วไป มีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันที่จัดโดยสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทางโรงเรียนให้ชุดกีฬาแก่นักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันซึ่งการแข่งขันแต่ละครั้งให้เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น

ที่ไป สำหรับนักกีฬาที่ทำเชือเลียงให้กับโรงเรียนจะได้รับของที่ระลึกเป็นรางวัล และ งบประมาณที่จัดหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้จากเงินบำรุงการศึกษา

7. สภาพการจัดโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา คากอลิกในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จัดโดยเลือกกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ มีการจัด กิจกรรมเพื่อนันทนาการลับดาห์ลະครົງและให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรม จัดในช่วง ผักกลางวัน โดยครูพลศึกษา เป็นผู้ดำเนินการจัด ส่วนงบประมาณในการจัดได้จากเงินค่ากิจกรรม นักเรียน

8. สภาพการจัดโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คากอลิกในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จัดโดยเลือกกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียน มี การจัดรวมอยู่ในงานเรียนผลศึกษา โดยจัดรวมกับนักเรียนปกติอีก ๑ ตามความสามารถและ ความเหมาะสม ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยครูพลศึกษา ซึ่งจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถหรือสภานร่างกายที่แตกต่างจากคนอื่น ส่วนงบประมาณที่นำมา จัดได้จากเงินบำรุงการศึกษา

9. ปัญหาการจัดโครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคากอลิกใน กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับ มาก คือ ศึกษานิเทศก์ไม่ได้มานิเทศเท่าที่ควร นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความคิดเห็นเพิ่ม เติมว่า สถานที่เรียนในร่มมีไม่เพียงพอ จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ครุอีก ๑ เห็นว่าวิชาผลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญในโรงเรียน ทางโรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกายให้นักเรียน ครูพลศึกษามีความสนใจสอนมากเกินไป และสถานที่ทำความสะอาด ร่างกายของนักเรียนหลังการเลิกเรียนมีไม่เพียงพอ เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก เช่นกัน ส่วนในเรื่องอีก ๑ นอกเหนือจากนี้ ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาที่ ประสบในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นปรากฏว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน เรื่อง ครูพลศึกษาไม่ได้ทำโครงการสอนและเตรียมการสอน ครูพลศึกษาขาดหลักและวิธีการ

สอนที่ถูกต้อง ศึกษานิเทศก์ไม่ได้มานิเทศเท่าที่ควร สถานที่ทำการมีความสะอาดร่างกายของนักเรียนหลังการเลิกเรียนมีไม่เพียงพอ และครุพลศึกษาขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร

10. ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุบลฯ ในกรุงเทพมหานคร ทั้งผู้บริหารและครุพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ทุกเรื่อง เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ปรากฏว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องครุวิชา อีก ๑ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันเท่าที่ควร ทางโรงเรียนไม่ค่อยสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันเท่าที่ควร อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมและใช้ในการแข่งขันกีฬามีไม่เพียงพอ งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมีไม่เพียงพอ และกิจกรรมที่จัดการแข่งขันกีฬาภายในไม่สนองความต้องการของนักเรียน

11. ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุบลฯ ในกรุงเทพมหานคร ทั้งผู้บริหารและครุพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ทุกเรื่อง เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ปรากฏว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขัน ทางโรงเรียนมีนโยบายที่จะให้การแข่งขันกีฬาโดยเน้นชัยชนะเพื่อสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนเท่านั้น และครุพลศึกษาไม่ได้วางวัตถุประสงค์และโครงการในการจัดและเข้าร่วมการแข่งขัน

12. ปัญหาการจัดโครงการกิจกรรมเพื่อนันทนาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุบลฯ ในกรุงเทพมหานคร ทั้งผู้บริหารและครุพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ทุกเรื่อง เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ปรากฏว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง ครุพลศึกษาไม่ได้วางวัตถุประสงค์และโครงการในการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ทาง

โรงเรียนไม่ค่อยสนับสนุนและให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมท่าที่ควร และครูพลศึกษาไม่ได้อาจใส่ดูแลในการจัดกิจกรรมท่าที่ควร

13. ปัญหาการจัดโครงการกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคอุบลในกรุงเทพมหานคร ทึ่งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ทุกเรื่องเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ปรากฏว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง ครูพลศึกษาไม่ได้วางวัตถุประสงค์และโครงการในการจัดกิจกรรมพิเศษ

14. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภานะและปัญหาการจัดโปรแกรมผลศึกษา

14.1 ด้านโครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรมีการจัดวางโครงการสอนให้ดี มีความชัดเจน และพัฒนาเทคนิคในการสอนถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน ในขณะที่สอนควรเน้นภาคปฏิบัติให้มาก ในการจัดกิจกรรมในการเรียนควรให้เหมาะสมกับสภานะเดลล้อม วัฒนธรรม เนคและอายุ ควรมีการนิเทศกันเองภายในหมวดพลานามัย ส่วนผู้ปกครองควรเห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษา ให้เท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ

ส่วนครูพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ทางโรงเรียนควรเพิ่มครูพลศึกษา และเพิ่มห้องเรียนขึ้นอีก ในการเรียนไม่ควรเน้นเนื้อหาและจุดประสงค์มากเกินไป ทางโรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมผลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้มากขึ้น ควรมีการจัดครูผู้สอนให้เหมาะสมกับความสามารถ ทางกราฟกรุงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเจ้าหน้าที่มาаницเทศเพื่อให้คำแนะนำในการสอน และทางโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ให้มีเพียงพอครบถ้วนทุกประเภทที่สอน

14.2 ด้านโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารทุกรายดับความเห็นความสำคัญในการจัดการแข่งขันให้มากขึ้น และทุกฝ่ายในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือกันในการจัดแข่งขัน ครุภลศึกษา ควรมีการวางแผนเตรียมการล่วงหน้าในการจัดการแข่งขัน มีการประชาสัมพันธ์ให้ครูและนักเรียนทราบมากขึ้น และความมีการประเมินผลโครงการหลังการจัดการแข่งขัน

ส่วนครุภลศึกษา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ทุกโรงเรียน ควรจัดให้มีการแข่งขันชิง ทางโรงเรียนควรสนับสนุนในเรื่องอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก สะดวกให้มากขึ้น มีการจัดสรรงบประมาณให้สำหรับกรรมการตัดสินจากภายนอกมาช่วยในการจัดการแข่งขัน ทุกฝ่ายในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือมากขึ้น ใน การจัดการแข่งขันครุภลศึกษา ควรเน้นเรื่องน้ำใจนักกีฬาให้มาก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีสนามกีฬากลาง ในเขตต่าง ๆ เพื่อให้ทางโรงเรียนได้ใช้ในการจัดแข่งขัน

14.3 ด้านโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารทุกรายดับความมีนโยบายในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน และสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ ควรจัดในกลุ่มโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน ควรจัดเรียนพิเศษให้กับนักเรียนที่เป็นนักกีฬา มีการส่งเสริมสวัสดิการให้กับนักกีฬาให้มากขึ้น ครุภลศึกษาควรจัดทำโครงการไว้ล่วงหน้า เพื่อความสะดวกในการจัดสรรงบประมาณ และแต่ละโรงเรียนควรมีการควบคุมในการเชียร์กีฬา ไม่ควรเน้นผลข้างชนะมากเกินไป

จุดเด่นของหน่วยงาน

ส่วนครุภลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ทางโรงเรียน ควรมีนโยบายในการส่งเสริมเข้าร่วมแข่งขัน และสนับสนุนในเรื่องงบประมาณให้มากขึ้น ทุกฝ่ายในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน ครุภลศึกษาควรปลูกฝัง เรื่องการเชียร์กีฬาและความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนให้มากขึ้น ทางโรงเรียนควรจัด สวัสดิการให้กับนักกีฬาในเรื่องสอนพิเศษโดยขอความร่วมมือจากครุษายวิชาอื่น ๆ และทุกโรงเรียนควรส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน

14.4 ด้านโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ครุพลศึกษาควรศึกษาถึงวิธีการและหากิจกรรมใหม่ ๆ มาจัดในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนสนใจมากกว่านี้ และทุกโรงเรียนควรจะจัดกิจกรรมนันทนาการขึ้นเพื่อนักเรียนจะได้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ส่วนครุพลศึกษา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ว่า ทุกฝ่ายในโรงเรียนควรให้การสนับสนุนความร่วมมือในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้ และผู้บริหารควรเห็นความสำคัญมีการสนับสนุนในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกให้มากขึ้น

14.5 ด้านโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า นักเรียนพิเศษมีน้อยทำให้ไม่ได้จัดเป็นโครงการขึ้น

ส่วนครุพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ทุกโรงเรียนควรจะจัดโครงการกิจกรรมพิเศษขึ้น เพราะเป็นความเท่าเทียมกันของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา และครุพลศึกษาขาดความรู้ในการจัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องความมีการจัดอบรมเฉพาะด้านขึ้น

14.6 อีน ๆ ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า สถาบันแพลิตครุพลศึกษาควรเน้นการผลิตให้มีคุณภาพ เพื่อให้ครุพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียนได้ ทุกโรงเรียนควรจัดให้ได้ทั้ง 5 โครงการ และครุพลศึกษาควรทุ่มเทเวลาทั้งกายและใจกับการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมากขึ้น

ส่วนครุพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารและทุกฝ่ายในโรงเรียนควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนกิจกรรมพลศึกษาให้มากขึ้น ควรส่งเสริมกิจกรรมพลศึกษาให้กับนักเรียนตั้งแต่ยุ่งประสมศึกษา ศึกษานิเทศก์ควรมาดูแลและให้คำแนะนำในการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้มากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมการสอนและการจัดโปรแกรมพลศึกษาขึ้น และทางโรงเรียนควรมีสนามกีฬาในร่มเพื่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในด้านสถานภาพของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิปริญญาตรีทางพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เหมาะสมกับการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมาก เป็นผู้ที่มีเพศและวัยอันเหมาะสม และได้รับการศึกษามาทางพลศึกษาโดยตรง โดยสอดคล้องกับการวิจัยของ นอคเคน (Nokken, 1972: 3764-A) ซึ่งพบว่า "ครูพลศึกษาเพศชาย ได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาได้มากกว่าเพศหญิง และครูที่มีอายุน้อย จะมีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูที่มีอายุมาก" และจากการวิจัยของ ชิลเวลเตอร์ (Silvester, 1969: 32-36) พบว่า

ครูพลศึกษาถ้าได้รับการศึกษาทางด้านพลศึกษามาโดยตรง จะทำให้มีทัณฑิติทางที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากขึ้น เพราะครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีหลักและวิธีการสอนที่ดี มักปล่อยให้นักเรียนเล่นตามลำพัง อันเป็นผลทำให้นักเรียนไม่สามารถประสบผลสำเร็จ

ในด้านสถานภาพของโรงเรียน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียน 2,001 – 2,500 คน และมีครูพลศึกษา 3-4 คน ซึ่งโดยเฉลี่ยมีครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน 1 : 600 คน ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher, 1975: 315) ได้เสนอว่า "ความมีครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน และไม่ควรเกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน"

ในด้านการจัดโครงการต่าง ๆ ในโปรแกรมพลศึกษา พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมโรงเรียนมีการจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน และโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน รองลงมา มีการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 80.23 จัดโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนักเรียนในการร้อยละ 56.98 ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทาง

ผลศึกษามีการจัดร้อยละ 39.53 ซึ่งมีการจัดคล้ายคลึงกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ดังผลการวิจัยของ ปานศิริ จันทกุล (2524: 134) พิชเรช พิริยพันธุ์ (2526: 27) บรรจิด โชติเกشمศรี (2529: 28) แต่มีข้อสังเกตจะเห็นว่า จำนวนร้อยละในการจัดโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมมีจำนวนสูงกว่าในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีการวิจัยมาแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญกว่าในความสำคัญของนักเรียนพิเศษที่มีในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องความต้องการในการออกแบบงาน และเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย จึงได้จัดกิจกรรมพิเศษขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมทั้งถึงกัน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 29) ได้กล่าวไว้ว่า

ถ้าการจัดผลศึกษาในโรงเรียนอยู่บนฐานของการให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งในด้านการได้รับการสอน การบริการ การใช้สถานที่ และอุปกรณ์ทางผลศึกษาในโรงเรียนแล้ว การจัดโครงการผลศึกษาพิเศษคือเป็นส่วนสำคัญยิ่ง สำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถร่วมในกิจกรรมผลศึกษาตามปกติกับคนอื่น ๆ

ในด้านสภาพการจัดโครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะเห็นว่า มีจำนวนนักเรียนที่สอนในแต่ละคาบมากกว่า 50 คน ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปในการที่ครุพลศึกษาจะสอนให้มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งลาพอร์ต (Laporte, 1958: 51) ได้เสนอแนะว่า "ในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ควรมีครุพลผู้สอนวิชาผลศึกษา 1 คน ต่อผู้เรียน 35 คน จึงจะดี" นอกจากนี้ มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนในการสอน เป็นสิ่งสอดคล้องในการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ใช้วิธีการสอนแบบอธินายและสาธิต เป็นการทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในด้านความรู้และสามารถปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องตามครุพลผู้สอนได้ ครุพลผู้สอนมีการทำโครงการสอนตลอดปีการศึกษาและเตรียมบันทึกการสอนเป็นรายสัปดาห์ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการเตรียมตัวในการสอนของครุพลที่ดีว่า ในแต่ละภาคการเรียนควรที่จะสอนอะไรก่อนหลัง และมีการเตรียมตัวก่อนสอนในแต่ละคาบ จะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์ในการเรียนวิชา ผลศึกษามากที่สุด ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 19) ได้เสนอแนะว่า "การสอนของครุพลได้มีการเตรียมวางแผนอย่างดีและโครงการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ เช่น ด้าน

เวลา สถานที่ อุปกรณ์พื้นฐานความสนใจ หรือความสามารถของนักเรียนนั้น ๆ นอกจากนี้ ไวเรล และ แวร์บ (Wyrele and Webb, 1965: 75-81) ได้เสนอว่า " ความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครูและความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมสมกับความสนใจของนักเรียน ดังนั้น ครูพลศึกษาควรมีการวางแผนการสอน และจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน " ในขณะเรียนวิชา พลศึกษา นักเรียนแต่งกายด้วยชุดพลศึกษาที่โรงเรียนกำหนดขึ้น ซึ่งทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษามีความคล่องตัวยิ่งขึ้นและยังสร้างความเป็นระเบียบอีกด้วย สภาพสถานที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษามิ่มเพียงพอแต่มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอทุกกิจกรรม ผู้วิจัยเห็นว่า การมีอุปกรณ์ครบและเพียงพอนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอย่างเข้าร่วมกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่ง ส่วนสถานที่ที่ใช้สอนไม่เพียงพอนั้น อาจจะเป็นเพราะว่า สภาพสถานที่โรงเรียนที่ต้องอยู่ในกรุงเทพมหานครนั้นมีพื้นที่จำกัด ซึ่งควรที่จะดัดแปลง ประยุกต์การใช้สถานที่ในโรงเรียน ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา ให้มากที่สุด เพื่อประสิทธิภาพในการสอนพลศึกษา และในการเรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้การวัดผลโดยวิธีการสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งตามลักษณะวิชาพลศึกษาก็เป็นการฝึกปฏิบัติในสนามเป็นส่วนมาก แต่ในการวัดผลนั้นควรที่จะมีการสอนทฤษฎีและการลังเกตพฤติกรรมเข้ามา มีส่วนร่วมด้วย ซึ่ง วรคัดดี เพียรชอน (2523: 158-159) ได้เสนอเกี่ยวกับการให้คะแนนวิชาพลศึกษาไว้ว่า

อัตราส่วนในการให้คะแนนในด้านต่าง ๆ อาจเป็นไปดังนี้ คือ

1. ทักษะของการกีฬาซึ่งรวมทักษะส่วนบุคคลและความสามารถที่จะนำทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้ในลักษณะการเล่นจริง ประมาณร้อยละ 20-25 เครื่องมือที่ทำการวัดทักษะเหล่านี้อาจจะเป็นแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ และการลังเกตของครูโดยมีเกณฑ์การลังเกตที่แน่นอน
2. สมรรถภาพทางด้านร่างกาย รวมถึงความแข็งแรงและความทนทานของกล้ามเนื้อ ความทนทานของร่างกายโดยส่วนรวม ความคล่องตัว ความอ่อนตัวประมาณร้อยละ 20-25 เครื่องมือที่จะวัดสมรรถภาพทางร่างกายนี้ อาจจะเป็นแบบทดสอบต่าง ๆ และการลังเกตของครูที่ได้มีเกณฑ์การลังเกตที่แน่นอน

3. ความรู้ความเข้าใจในทักษะการกีฬา กลยุทธ์และกลวิธีการเล่น ประวัติของกฎหรือกติกา ประมาณร้อยละ 10-20 เครื่องมือที่จะวัดสิ่งเหล่านี้อาจจะวัดโดยการสอบถามข้อเรียน
4. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาซึ่งรวมถึงการมาเรียน การทรงต่อเวลา ความสนใจ ความกระตือรือร้นในการเรียน การมีส่วนร่วมในการเรียน ประมาณร้อยละ 10-20 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดทางด้านนี้อาจจะทำได้โดยการสังเกตของครู โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการสังเกตที่แน่นอน หรืออาจจะใช้ระเบียบอื่น ๆ เช่น ระเบียบการเรียกชื่อการมาเรียน ระเบียบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอื่น ๆ
5. คุณลักษณะและพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น การมั่นใจนักกีฬา การเป็นผู้เล่นและผู้ดูแลที่ดี ความร่วมมือ การยอมรับคำตัดสิน การแสดงออกในสภาพการณ์ต่าง ๆ ในระหว่างการเรียนและเล่นกีฬาประมาณร้อยละ 10-20 เครื่องมือที่จะใช้วัดทางด้านนี้ก็อาจจะทำได้ด้วยการสังเกต โดยมีเกณฑ์การสังเกตที่แน่นอน หรืออาจจะให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินผลซึ่งกันและกันก็ได้

ในด้านสภาพการจัดโครงการและการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน จะเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมจัดทุกโรงเรียน แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมเห็นความสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้กับนักเรียนได้знакомรู้ทักษะที่ได้เรียนมาจากการกีฬา พัฒนาให้สามารถใช้ในสภาพการณ์จริง เป็นการช่วยส่งเสริมทางด้านคุณธรรม ทัศนคติที่ดีในการกีฬา ซึ่ง เชมปลิน (Champlin, 1956: 15) ได้ให้ความเห็นว่า "การแข่งขันกีฬานั้นหากกว่าจัดและดำเนินการได้ถูกต้องแล้ว จะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาความพร้อมทางด้านลังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะว่าการแข่งขันกีฬานี้เป็นห้องปฏิบัติการที่จะปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในตัวนักเรียนให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในลังคมโดยตรง" การจัดการแข่งขันในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะจัดในเทอมปลายเนื่องมาจากฤดูกาล เพราะเทอมปลายเป็นฤดูหนาวไม่มีฝนตกเป็นอุปสรรคในการจัดการแข่งขัน กลางแจ้ง ช่วงเวลาที่จัดเป็นช่วงตอนเที่ยงในรอบคืน เลือกและลงการเรียนในวันปกติ 1-2 วัน เป็นการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ ใช้ระยะเวลาในการจัดภายใน 1 ภาคการศึกษา เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมและแข่งขันเพื่อให้มีการออกกำลังกายในระยะยาว มีการแบ่งกลุ่ม

นักเรียนที่เข้าแข่งขันในรูปกิฬาสี นักเรียนทุกคนมีลิทธิ์เข้าแข่งขันและเข้าแข่งขันได้ไม่เกิน คนละ 2 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับที่ วารคัดดี เพียรชون (2523: 20) ได้กล่าวว่า "คุณค่า ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ นักเรียนส่วนใหญ่หรือทั้งหมดในโรงเรียนนั้น มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ส่วน ประเภทของกิจกรรมที่จัดแข่งขันจะเลือกจากกิจกรรมที่สอนในโรงเรียน เป็นการล่วงเสริมให้ นักเรียนได้นำความรู้ ทักษะที่ได้เรียนไปแล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการมอบเหรียญ รางวัลให้กับผู้ชนะ ครูและบุคลากรอื่น ๆ ช่วยในการเป็นกรรมการดำเนินการและตัดสิน ส่วน เงินงบประมาณที่ใช้ในการจัดแข่งขันเป็นเงินค่ากิจกรรมที่นักเรียนเสียให้กับทางโรงเรียนใน แต่ละปีการศึกษา

ในด้านสภาพการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จะเห็นว่าโรงเรียน มัธยมศึกษาภาคอิสาน ใหญ่มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนถึงร้อยละ 80.23 ที่ เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนก็ได้ ซึ่งแท้จริง แล้วการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรจัดหลังจากที่มีการสอนพลศึกษา และการจัดการ แข่งขันกีฬาภายในอย่างดีแล้ว เพื่อจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถเป็นพิเศษในกีฬาประเภทใด ประเภทหนึ่ง ได้เข้าร่วมแข่งขันกับนักเรียนของโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่ง วารคัดดี เพียรชอน (2523: 21) ได้เสนอแนะว่า

ตามปกติการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรจะเป็นผลผลอยได้จากการเรียนพลศึกษา และจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โดยเปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักเรียนที่มี ความสามารถเหนือคนอื่น ๆ ในโรงเรียนเดียวกัน หลังจากได้จัดการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนแล้ว ได้ปรับปรุงตัวให้มีความสามารถยิ่งขึ้น ด้วยการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกับ นักเรียนของโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีระดับความสามารถเท่าเทียมกัน

ผู้วิจัยมีความเห็นเดิมว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น ผู้บริหารครูพลศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันไม่ควรใช้นักเรียนเป็นเครื่องมือในการ แล้วหาชื่อเลียงให้แก่สถาบันและตนเอง เพราะจะทำให้เกิดการคดโกง เוארัดเอาเบรียบ การแทรกความสามัคคีทางวิชาชีวะขึ้น ซึ่งเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอีสานในใหญ่ได้นักกีฬามากจากการเบิดรับสมัครนักเรียนที่มีความสนใจเข้าไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นอกจากจะคัดเลือกนักเรียนที่มีทักษะกีฬาดีแล้ว ควรที่จะเน้นในเรื่องความประพฤติ การมีน้ำใจนักกีฬา และมีผลการเรียนดีควบคู่กันไปด้วย เพราะผู้ที่ถูกคัดเลือกนั้นจะเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการเข้าร่วมแข่งขัน ส่วนใหญ่ทางโรงเรียนได้ส่งเข้าร่วมแข่งขันที่จัดโดยสถาบันการศึกษา โดยให้ชุดกีฬาเป็นสวัสดิการแก่นักกีฬา ส่วนการไปแข่งขันแต่ละครั้งให้เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น ที่ไปมีล้วนร่วม ผู้วิจัยเห็นว่า บางครั้งควรจัดโอกาสให้นักเรียนในโรงเรียนได้ไปชมและเชียร์กีฬาน้ำดัง เพื่อเป็นการส่งเสริมความสามัคคี การฝึกมารยาทในการเป็นผู้ชูมกีฬาทีดี และที่สำคัญเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมพลศึกษามากยิ่งขึ้น ส่วนนักกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับทางโรงเรียนจะได้รับของที่ระลึกเป็นรางวัลเพื่อเป็นการส่งเสริมกำลังใจต่อไป และงบประมาณที่จัดและส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จากเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน

ในด้านสภาพการจัดโครงการกิจกรรมเพื่อนักงานการ จะเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอีสาน มีการจัดร้อยละ 56.98 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรจะมีการจัดควบคู่ไปกับโครงการพลศึกษาด้านอื่น ๆ เพราะจะทำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้และทักษะไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในเวลาว่าง ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับพุทธศักราช 2520 ในหมวด ๖ ข้อ 51 ที่ว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกรักในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการผักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520: 18) การจัดกิจกรรมเพื่อนักงานการของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอีสานใหญ่ จัดโดยเลือกกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ มีการจัดลับปាណหัวใจครั้งและให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรม มีการจัดในช่วงพักกลางวัน โดยครูพลศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัด ส่วนงบประมาณในการจัดได้จากเงินค่ากิจกรรมนักเรียน

ในด้านสภากาจัดโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา จะเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุบล มีการจัดเพียงร้อยละ 39.53 อาจเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนพิเศษมีน้อย จึงไม่ค่อยได้จัดโครงการนี้ขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทุกโรงเรียนที่มีนักเรียนพิเศษอยู่ไม่ว่าจะมากหรือน้อยนั้นควรผลิตศึกษาคร่าวจะจัดโครงการนี้ขึ้น และผู้บริหารครัวที่จะให้การสนับสนุน เพราะเป็นโครงการที่จะให้นักเรียนทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และเป็นสิ่งจำเป็นในการช่วยเหลือให้นักเรียนพิเศษมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับประสบการณ์ และมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมตามควรแต่สภาร่างกาย ซึ่ง พอง เกิดแก้ว (2520: 135) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า "นักเรียนทุกคนที่สามารถไปโรงเรียนได้ ก็ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมและได้รับผลประโยชน์จากการเรียนในโปรแกรมที่จัดขึ้น ตั้งนั้น จึงควรจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางกายภาพในโปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนสำหรับนักเรียนทุกคน" การจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคอุบลส่วนใหญ่จัดโดยเลือกกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียน มีการจัดรวมอยู่ในค่ายเรียน พลศึกษา โดยจัดรวมกับนักเรียนปกติอีก ๑ ตามความสามารถและความเหมาะสม ดำเนินการ จัดโดยครุพลศึกษา ซึ่งจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถหรือสภาร่างกายที่แตกต่างจากคนอื่น ส่วนบุบประมาณในการจัดได้จากเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน

ในด้านปัญหาการจัดโครงการสอนพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุบล ใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครุพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ศึกษานิเทศก์ไม่ได้มานิเทศเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการ วิจัยในสถาบันอื่น ๆ ของ สุวรรณ จิตต์วัสดี (2524: 76) สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2525: 93) ประทีป เวทย์ประสิกธ์ (2528: 58) นิยชาติ สิทธิวิภูคิริ (2528: 134) และ บรรเจิด โชติเกشمศรี (2529: 79-80) ที่พบว่ามีปัญหามากในเรื่อง "ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ มาให้การนิเทศและช่วยเหลือเท่าที่ควร" และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ลิขิต อมาตยกุล (2530: ๙) ที่พบว่า "ผู้บริหารและครุพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาในด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยต้องการพลศึกษา นิเทศก์ช่วยแนะนำครู เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ" ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การนิเทศเป็น

สิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ได้ผลดีและบรรลุวัตถุประสงค์ ที่วางแผนไว้ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ดังที่ เพรสตัน และซิมเมอร์ (Preston and Zimmerer, 1978: 15) ได้กล่าวไว้ว่า "การนิเทศเป็นภูมิใจเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดดำเนินการต่าง ๆ" นอกจากนี้ วิลヘルม์ (Wilhelms, 1973: 50) ได้กล่าวว่า "การนิเทศเปรียบเสมือนระบบประสาทของโรงเรียน" การที่โรงเรียนไม่ได้รับการช่วยเหลือในการนิเทศวิชาพลศึกษาจากพลศึกษานิเทศก์เท่าที่ควรนั้น อาจเนื่องมาจากการนิเทศมีจำนวนน้อย และต้องรับผิดชอบโรงเรียนในพื้นที่มากหลายโรงเรียน ดังที่ ผลการวิจัยของ ศุภกิณี มหิทธิบุรินทร์ (2526: 74) ได้พบว่า "จำนวนพลศึกษานิเทศก์มีน้อย ทำให้ไม่สามารถนิเทศได้ทั่วถึง"

ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่ประสบมากคือสถานที่เรียนในร่มมีไม่เพียงพอ ทางโรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้นักเรียน และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ของนักเรียนหลังเลิกเรียนมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรพล ศรีผลประพันธ์ (2525: 93) ที่ได้พบว่า "ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย" เรื่องสถานที่เรียนสนามในร่มมีไม่เพียงพอนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สถานที่ในการเรียนมีความลำคัญยิ่ง เพราะการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องใช้สถานที่ในการประกอบการสอน และกิจกรรมทางพลศึกษามีหลายประเภททั้งกลางแจ้งและในร่ม กิจกรรมที่จัดในร่ม เช่น เทเบลเทนนิส แบดมินตัน ยิมนาสติก เป็นต้น ถ้านำมาจัดในกลางแจ้งจะทำให้เป็นอุปสรรคในการสอน และยังทำให้นักเรียนขาดความสนใจไม่มีความสนุกสนาน ทำให้การสอนไม่บรรลุเป้าหมายที่วางแผนไว้ ซึ่งวรศักดิ์ เพียรชون (2523: 20) ได้เสนอแนะว่า "โรงเรียนจะสามารถปฏิบัติให้บรรลุตามความมุ่งหมายในการจัดโครงการการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนแล้ว โรงเรียนควรจะมีสถานที่ในร่ม กลางแจ้งและอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ" ในเรื่องทางโรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้นักเรียน และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายของนักเรียนหลังเลิกเรียนมีไม่เพียงพอนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในเรื่องนี้ควรที่จะได้ปรับปรุงแก้ไข เพราะการสอนวิชาพลศึกษามีการปลูกฝังในเรื่องสุขปฏิบัติ และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องการออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย สิ่งนี้อาจจะเป็น

สาเหตุทำให้นักเรียนไม่ได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายในการออกกำลังกาย และทำความสละอาดร่างกายหลังการออกกำลังกาย ทำให้ขาดสุขปฏิบัติที่ถูกต้องในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งที่จะทำให้การเรียนพลศึกษาได้ผลดี ดังที่ แมรีเอเลน และ เฟียต (Maryhelen and Fait, 1957: 49) ได้กล่าวว่า "การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้ คือ ครูที่ได้รับการฝึกหัดมาอย่างดีเยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และมีอุปกรณ์สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ"

ครุพลศึกษาประสบปัญหามากในเรื่อง ครูอื่น ๆ เห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญในโรงเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องมาจากระบบการคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับต่าง ๆ วิชาที่สอบคัดเลือกไม่มีวิชาพลศึกษา จึงเป็นการทำให้ครูวิชาอื่น ๆ เข้าใจผิดว่าวิชาที่มีความสำคัญ คือ วิชาที่สามารถนำไปสอบคัดเลือกได้ อันที่จริงวิชาพลศึกษามีความสำคัญสำหรับการศึกษาในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นการส่งเสริมให้บรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษา เป็นอย่างมาก ดังที่ แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 1 ข้อ 6 ว่า "ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ"

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2520: 5)

ครุพลศึกษาประสบปัญหามากในเรื่อง จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบมีมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสภาพโครงการสอนในชั้งต้น ที่พบว่า จำนวนนักเรียนที่สอนในแต่ละคาบมากกว่า 50 คน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการสอนแต่ละคาบถ้ามีจำนวนนักเรียนมากเกินไปจะทำให้การสอนไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ดังที่ โพลและแมคเคนนา (Pose and McKenna, 1955: 22) ได้เสนอแนะว่า "การเรียนในชั้นของนักเรียนที่มีขนาดเล็ก ย่อมมีผลดีกว่า การเรียนในชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่" นอกจากนี้ ครุพลศึกษายังประสบปัญหามากในเรื่อง ครุพลศึกษามีคาบในการสอนมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ปิยะชาติ สิทธิวิภูติ (2528: ๑) ที่พบว่า "ครุพลศึกษาไม่ได้สัดส่วนกับนักศึกษาที่องทำงานพิเศษนอกเหนือจาก

การสอนมากเกินไป" การที่ครูพลศึกษามีค่าในการสอนมากเกินไป อาจจะเป็นเพราะโรงเรียนมึงประมาดจำจัดในการจ้างครูเพิ่ม แต่ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครูพลศึกษาที่มีอยู่ในโรงเรียน ส่วนใหญ่จะมีหน้าที่รับผิดชอบในโรงเรียนมาก เช่น เป็นฝ่ายปกครอง ช่วยเหลือกิจกรรมของโรงเรียนในหลาย ๆ ด้าน และยังต้องดำเนินการจัดโครงการทางด้านพลศึกษา โครงการอื่น ๆ อีก ทางโรงเรียนควรที่จะเห็นความสำคัญในการเพิ่มครูพลศึกษา เพราะถ้าครูพลศึกษามีค่าในการสอนและงานในความรับผิดชอบมากแล้ว จะทำให้ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะสอนพลศึกษาและเตรียมการจัดดำเนินการโครงการอื่น ๆ ได้ดี ดังที่ บุชเชอร์ และโคนิก (Bucher and Koenig, 1974: 109) ได้กล่าวว่า "อัตราการทำงานของครูพลศึกษา ต้องเหมาะสมกับกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกในห้องเรียน ครูจะทำงานได้ดีต้องไม่ทำงานเกินกำลังความสามารถ"

ส่วนในด้านปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนักเรียนการและโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอีสานนี้ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีปัญหารื่องโดยยุ่นในระดับมาก ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอีสานในกรุงเทพมหานคร สามารถที่จะจัดดำเนินการโครงการต่าง ๆ ดังกล่าวไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต่างกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่ได้มีการทำวิจัยมาแล้ว พบว่า โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีปัญหาในระดับมาก ดังเช่น ผลการวิจัยของ ปิยะชาติ สิงห์วิวัฒน์ (2528: ๙) พบว่า "ขาดงบประมาณและผู้ตัดสินกีฬา" โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีปัญหาในระดับมาก ดังเช่นผลการวิจัยของ สุวรรณ จิตต์ภักดี (2524: 76) พบว่า "ขาดงบประมาณและความร่วมมือจากคณะกรรมการในโรงเรียน ผู้บริหารไม่สนับสนุน" โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนักเรียนการมีปัญหาในระดับมาก ดังเช่น ผลการวิจัยของ ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ (2523: ๒) พบว่า "ขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียนขาดความร่วมมือ ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก ดังเช่นผลการวิจัยของ วิวัฒน์ ไชยราbur (2525: 114) พบว่า "ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์แนะแนว นักเรียนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมที่จัดขึ้นได้ ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง งบประมาณไม่เพียงพอขาดสถานที่ และอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรม"

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร และครุพลศึกษาในเรื่องปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา ในโครงการต่าง ๆ พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน และโครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจจะเป็นเพราะครุพลศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติและดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนผู้บริหาร เป็นผู้ที่รับรู้ ข้อเสนอและช่วยส่งเสริมการดำเนินการ และเมื่อศึกษาในเรื่องสถานภาพของผู้บริหาร และครุพลศึกษา พบว่า ผู้บริหาร ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ไม่ได้ศึกษาในการจัดดำเนินการและหลักการพลศึกษามาโดยตรง ส่วนครุพลศึกษา เป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งได้ศึกษาการจัดดำเนินการและหลักการต่าง ๆ มาจากสถาบันผลิตครุพลศึกษาโดยตรง จึงอาจทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันในบางเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อให้การจัดโปรแกรมพลศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้น ศึกษานิเทศก์ควรออกทำการนิเทศ ไปช่วยเหลือครุพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรมให้มากกว่านี้ เท่าที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน ได้มานิเทศและช่วยเหลือน้อยมาก
2. เพื่อให้การจัดโปรแกรมพลศึกษาและการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีครุพลศึกษาให้เพียงพอ ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนและควบคุมถึงการจัดสถานที่ อุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในโรงเรียน การเรียนการสอนพลศึกษา ให้มีจำนวนเพียงพอ
3. เพื่อให้การจัดโปรแกรมพลศึกษา ได้สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษาอย่างแท้จริง ครุพลศึกษาควรศึกษาทำความรู้ ความเข้าใจในหลักการปรัชญาและวิธีการใหม่ ๆ ทางพลศึกษา เพื่อให้สามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. สมาคมวิชาชีพและสถาบันผลิตครุ ควรมีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ออกข่าวสาร จัดประชุมสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและการสอนพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้ครุพลศึกษาสามารถติดตามข่าวสารหรือมีส่วนร่วมเป็นครั้งคราว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในแต่ละโครงการของการจัดโปรแกรมผลศึกษา เพื่อที่จะได้เข้าใจปัญหาในแต่ละโครงการอย่างแท้จริงและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลลัมภ์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคอุตสาหกรรม ทักษะ สมรรถภาพทางด้านร่างกาย ความรู้ ทัศนคติและคุณลักษณะทางด้านผลศึกษา ในเรื่อง ทักษะ สมรรถภาพทางด้านร่างกาย ความรู้ ทัศนคติและคุณลักษณะทางด้านผลศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย